

ПРОТОКОЛ № 40

На 22 юли 1971 година се състоя Художествен съвет при Народен театър "Иван Вазов". със следния дневен ред:

1. Обсъждане постановката на "Казаларската царица"

2. Разпределение на писцата "Сияйна зора" от Орлин Василев.
Присъствуваха: Ал. Гетман, Вл. Каракашев, и.а. Кр. Мирски, з.а. Ст. Сърбов, з.а. Ст. Великов, С. Гьорова, з.а. М. Бениеш, з.а. Е. Халачев, Б. Божилов, Богданова, з.а. П. Карлуковски, В. Стойчев, Л. Йорданов, Кр. Табаков, С. Хашъмов, Б. Банов

Отсъствуваха: и.а. Ст. Гецов, и.а. Р. Делчева, и.а. А. Чапразов – чужбина, и.а. Л. Кабакчиев – чужбина, и.а. Л. Попиванова, и.а. А. Миланов – чужбина, Юл. Вучков, и К. Зидаров.

Др. Гетман даде думата за изказване.

Вл. Каракашев – Около тази писка има много предубеждения. Може би защото не е достатъчно популярна. Но аз не споделям това. Мисля, че именно със своята проблематика на развиващия се буржоазен морал, тази писка не е грешна стъпка за нашия театър. Молте възражения са следните. Драматизацията страда от един основен недостатък – това е илюстративността. А от тук идва и белетристичната повествователност, описателност, голямо текстуално излишество, което затруднява конфликтите и води до статичност. Всичко това се предава и върху постановката. И в този вид тя не е готова. Спектакълът не е направен и решен още. Трябва да се направят решителни съкращения, особено в първата част. В самото решение мисля, че преобладава твърде много битовата описателност и не навсякъде се върви по линията на действието. Това са особено масовите сцени. Много са сурови. Сериозни възражения предизвиква изпълнението на Ванча Дойчева. Липсва последователност и

- 2 -

целенасоченост. Във всяка нова картина тя отрича образа от предидущата. В изпълнението на Венелин Пехливанов в първата част преобладава една външна комедийност и екцентричност. Първата половина на спектакъла е неорганична. Най-завършена от всички е Виолета Бахчеванова. На спектакъла предстои още много работа. Необходимо е едно цялостно овладяване на действената линия.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ – Спектакълът не е съвсем готов. Необходимо е да се съкрати. Особено първата сцена. Общият ритъм на спектакъла не е намерен. Жеточен е. За съжаление и мен Ванча Дойчева не ме удовлетворява. Добро постижение имат Виолета Бахчеванова. Съгласен съм с Каракашев и за Венелин Пехливанов. Едва във втората част той е такъв, какъвто трябва да бъде.

Олга Кирчева прави един точен и пестелив образ. Виолета Минкова също е добра. Има една мелодраматична нотка, която лично мен ме подразни. Мисля, че най-малко още една седмица е необходимо за работа по пьесата.

МОИС БЕНИЕШ – Сиоши гледах спектакъла и видях един много горещ прием от страна на публиката, която ръкоплясаше и реагираше въодушевено. Смяtam, че тази пьеса може да има един много голям успех сред публиката. Другарят Мирски е тръгнал по пътя да намери и разкрие онази наивност у Вазов, където героите са или много бели, или много черни. Необходимо е да се преодолеят няколко неща в самия материал. Отказване от известни сцени и вътрешни съкращения. Вярно е, че спектакъла е още сувор, но това не трябва да ни плаши. Завесата е малко оперетна. И накрая ще кажа, че с повече репетиции и известни съкращения спектакълът ще стане.

БОЖИДАР БОЖИЛОВ – Искам да подчертая, че спектакълът се нуждае от сериозни съкращения. Да се избегне и мелодраматизма, който е много силен. Приемам задния план за интересен, но не се

връзва с натуралистичния декор. Да се намери връзката между Вазов и нашия поглед към онази действителност и да се подчертаят повече недъзите на тогавашното общество. Ванча Дойчева не е намерила точно Вазовото. На места е доста некрасива. Беше показано повече провинциалното. Тази галерия от образи на и новоосвободена България трябва да се отърси от оперетното начало. Със съкращение и повечко работа писцата може да излезе.

СЕВЕЛИНА ГЬОРОВА - Мисля, че писцата именно с този страстно разобличителен патос към буржоазното общество е за нашия театър. Искам да направя някои бележки. Мисля, че не е изяснен жанра на представлението. Липсва доминиращото. В повечето сцени верността към Вазов е повече буквална, а не творческа. Съгласна съм, че трябва да се направят известни съкращения. Да се съкрати сцена та с изповедта. Сцената на приема преминава доста натуралистично. Да се изостри хумора. Доволна съм от Венелин Пехливанов. Виолета Бахчеванова да снижи градуса. Накрая ще кажа, не се съмнявам в успеха на спектакъла.

БОГДАНОВА - Аз съм от тези, които поддържат, че писцата не е за репертоара на Народния театър. Смяtam, че всички упреци които са отправиха към играта на Ванча Дойчева са излишни. Тя не е виновна.

От спектакъла най-живо са предадени сцените, които са критика на буржоазния морал. Не приемам финала на Ванча Дойчева, който граничи с истерика. Не приемам и сватбата на прозореца. Най-интересна е Виолета Бахчеванова. Ванча Дойчева остава в стила на авторовия замисъл и няма начин да бъде избегнат.

САВА ХАШБМОВ - Според мен приема на публиката не е за пренебрегване. Искам да подчертая, че това е втората свързана репетиция. След още няколко пълни репетиции, спектакъла според

мен може да излезе. Виолета Бахчеванова е просто достатъчно огранична иако всички са такива, ще бъде много добре. В първата част Венелин Пехливанов играе доста афиширано. Завесата излъчва нещо мръсно и нечисто. Осма и десета картина са най-ритмични.

ПЕТКО КАРЛУКОВСКИ – Искам да повдигна въпроса за епизодичните роли. Георги Георгиев, който е един много добър актьор например до последния момент не си знае текста. Така се получава едно замазване от хората на тези роли. Образа на Пол Деян на моменти доскучава. Мисля че с удължаването на срока на премиерата и с повече работа ще има добри резултати.

СТЕФАН СЪРБОВ. Искам само да кажа, че през цялото време на работа на нас ни липсваха пълноценни репетиции. Винаги липсважа по един или двама актьори.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ – Прави ми впечатление, че у нас стана традиция да се създава настроение против новите пиеси. Не съм съгласен с изказането на другаря Божилов за галерията от образи на нова България.

КРЪСТЬО МИРСКИ – Искам да ви кажа, че досега ние нямахме нужната обстановка за работа. Сега всеки от участниците знае какво му липсва още. Основата според мен е вярна. Надявам се, че закритите представления ще помогнат на актьорите да се наместят в образите. При драматизацията на "Казаларската царица" ние с Банчо Банов се стремяхме да бъдем верни на автора, а той е характерен със своята обстоятелственост. Надявам се че в процеса на работата ще успеем да съкратим около 15 минути текст. Накрая искам да благодаря на колегите за забележките, които направиха и да изкажа своята надежда за успеха на спектакъла.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН – Независимо от отрицателното отношение на отдел "Театър" към включването на тази пиеса в нашия репер-

тоар аз вярвайки в творческия колектив дадох своето съгласие. Приемам оценките на Каракашев и Халацев. Лично аз искам да направя няколко забележки. Ще започна със сценографията. Дразнят ме отделните малки кутийки, в които са поместени картините. Фона не съответствува на текста. Завесата също дразни. С една дума не съм доволен от сценографията.

Смятам, че спектакъла не е готов за премиера. Лично аз не съм въодушевен особено от това, че публиката реагира добре. На мен писата не можа да ми подействува като изкуство. Смятам, че писата при всички случаи трябва да се сведе до два часа и половина. Ярно е че има разностилие. Трябва да доминира един ганр. Общо от играта не съм доволен. Актьорите играят много външно. Съгласен съм с Карлуковски за епизодичните роли. Накрая трябва да кажа, че е необходимо да се направи следното:

1. Съкращение както вътрешни, така и на някои сцени.
2. Повече репетиции
3. Два-три дни преди премиерата отново да се съберем и да обсъдим резултатите.

Другарят Бениш прочете разпределението на писата "Сияйна зора" от Орлин Василев. Съветът единодушно се съгласи с режисьора. Йово - н.а Георги Георгиев, Нинка - Ванча Доичева, Адриана Андреева, Гero - з.а. Георги Раданов, Гена - н.а. Маргарита Дупарисова, Софка Атанасова, Лако - Н. Динев, Венелин Пехливанов, Кунка - Дора Глинджева, Райна Каназирева, Каменов - Любомир Киселич, Атанас Воденичаров, Стойна - Кунка Баева, Райко - Йосиф Сърчаджиев, Консула - Георги Гайтаников, Валията - з.а. Стефан Димитров, Иван - Генчо Димитров, Герго - Борис Сарафов, Станко - з.а. П. Василев, Пейо - Динко Динев, Васил - Николай Николаев, Стоян - Емил Стефанов, Илия - з.а. Стефан Великов, Атанас - з.а. Петър Стои

- 6 -

чев, Карата - Соломон Аладжем, Ключаря - Атанас Воденичаров.
з, а, М. Бениеш. Начало на репетициите - 14 септември. Премиера
20 ноември 1971 година.

Протоколчик:

Дж